

“पाषाणैरिष्टकामिन्ना बहूकृपा वृहत्तरा ।
ससोपाना भवेद्वापी तज्जलं वाप्यसुच्यते ॥
वाप्यं वारि यदि चारं पित्तकृतं कफवातहृत् ।
तदेव मिष्टं कफकृतं वातपित्तहरं भवेत् ॥”
अथ कौपस्य लक्षणं गुणाश्च ।
“भूमौ खातोऽल्पविस्तारो गम्भीरो मण्डलाकृतिः ।
बहुदोषहः स कूपः स्यात्तदम्भः कौप्यसुच्यते ॥
कौपं पयो यदि खादु त्रिदोषघ्नं हिमं लघु ।
तत् चारं कफवातघ्नं दीपनं कफकृतं परम् ॥”
अथ चौद्यस्य लक्षणं गुणाश्च ।
“पिशलाकीर्णं स्वयं श्वभं नीलाङ्गनसमोदकम् ।
लतावितानसंहरणं चौद्यमित्यभिधीयते ॥
अभ्रादिभिरवहं यत्तत् चौद्यमिति चापरे ।
तत्रत्यसुदकं चौद्यं सुनिभिः ससुदाहृतम् ॥
चौद्यं वह्निकरं नीरं रूच्यं कफहरं लघु ।
मधुरं पित्तमुद्वह्यं पाचनं विश्रादं स्मृतम् ॥”
अथ पात्सलस्य लक्षणं गुणाश्च ।
“अल्पं सरः प्रखलं स्यात् यत्र चन्द्रर्चगे रवौ ।
न तिष्ठति जलं किञ्चित् तत्रच वारि पात्सलम् ॥
पात्सलं वार्येभ्यश्चिन्दि गुरु खादु त्रिदोषकृतम् ॥”
अथ विकिरस्य जलस्य लक्षणं गुणाश्च ।
“नद्यादिनिकटे भूमिस्था भवेद्वाणुकामयी ।
उद्गायते ततो यत् तज्जलं विकिरं विदुः ॥
विकिरं शीतलं खच्छं निर्दोषं लघु तत् स्मृतम् ।
तुवरं खादु पित्तघ्नं चारं तत् पित्तलं मनाक् ॥”
अथ कैदारस्य लक्षणं गुणाश्च ।
“कैदारं क्षेत्रसङ्घिष्टं कैदारं तज्जलं स्मृतम् ।
कैदारं वार्येभ्यश्चिन्दि मधुरं गुरु दोषकृतम् ॥”
अथ वृष्टिजलस्य लक्षणं गुणाश्च ।
“वार्षिकं तदहर्वृष्टं भूमिष्ठमहितं जलम् ।
त्रिरात्रसुवितं तत् प्रसन्नमन्दतोपमम् ॥”
अथ हेमन्तादिकालविशेषे विहितो जल-
विशेषः ।
“हेमन्ते सारसं तोयं ताड्यागं वा हितं स्मृतम् ।
हेमन्ते विहितं तोयं शिशिरेऽपि प्रशस्यते ॥
दसन्तयोद्भयोः कौपं वाप्यं वा नैर्भरं जलम् ।
न देयं वारि नान्देयं वसन्तयोद्भयोर्बुधैः ॥
विषवहनवृक्षाणां पत्राद्यैर्दूषितं यतः ।
औद्भिदं वान्तरौचं वा कौपं वा प्राट्षि स्मृतम् ॥
शरत् शरदि नान्देयं नीरमंशूदकं परम् ।
दिवा रविकरैश्चैत्रं निशि शीतकरांशुभिः ॥
ज्ञेयमंशूदकं नाम स्निग्धं दोषत्रयापहम् ।
अनभिच्छन्दि निर्दोषमान्तरौचजलोपमम् ॥
वल्गं रसायनं मेथं शीतं लघु सुधासमम् ॥”
रविकरैश्चैत्रमित्युक्ते दिवापदं समस्तदिवस-
प्राप्तार्थं शीतकरांशुभिर्जुष्टमित्युक्ते निशीतिपदं
समस्तरात्रिप्राप्तार्थम् । अन्यच्च ।
“शरदि खच्छसुदादगस्थस्याखिलं हितम् ॥”
वृहत्सुस्तसु ।
“पौषे वारि सरोजातं माघे तत्तु तडागजम् ।
फाल्गुने कूपसम्भतं चैत्रे चौद्यं हितं मतम् ॥
वैशाखे नैर्भरं नीरं च्येष्टे शरत् तथौद्भिदम् ।

आषाढे प्रस्यते कौपं श्रावणे दिवमेव च ॥
भाद्रे कौपं पयः प्रस्तमाश्विने चौद्यमेव च ।
कार्तिके मार्गशीर्षे च जलमात्रं प्रशस्यते ॥”
अथ जलस्य ग्रहणकालः ।
“भौमानामभ्रसं प्रायो ग्रहणं प्रातरिष्यते ।
शीतलं निर्मलत्वञ्च यत्कौषां महान् गुणः ॥”
अथ जलस्य पाने विधिः ।
“अल्पपानान्न विपच्यतेऽन्न-
मनसुपानाच्च स एव दोषः ।
तस्मान्नरो वह्निविवर्द्धनाय
सुहृन्मुहुर्वारि पिबेद्भूरि ॥”
अथ शीतलजलपानस्य विषयाः ।
“खच्छापित्तोष्णादाहेषु विषे रक्ते मदाद्ये ।
श्रमे श्रमे विदग्धेऽन्ने तमके वमथौ तथा ।
जह्वगे रक्तपित्तं च शीतमभ्रः प्रशस्यते ॥”
अथ तन्निषेधः ।
“पार्श्वशूले प्रतिश्याये वातरोगे गलग्रहे ।
आभ्राने स्तिमिते कोष्ठे सद्यः सुहृन् नवन्वरे ॥
अरुचिग्रहणौगुल्मश्वासकासेषु विद्रघौ ।
द्विकारायं स्नेहपाने च शीताम्बु परिवर्जयेत् ॥”
अथाल्पजलपानस्य विषयाः ।
“अरोचके प्रतिश्याये मन्देऽथौ श्वथौ चये ।
सुखप्रसेके चठरे कुष्ठे नेत्रामये च्वरे ।
ब्रणे च मधुमेहे च पिबेत् पानीयमल्पकम् ॥”
अथ जलपानस्यावश्यकता ।
“जीवानां जीवनं जीवो जगत् सर्वन्तु तन्मयम् ।
अतोऽल्पन्ततया सुज्ञो न कश्चित् वारि वार्यते ॥”
हारीतश्च ।
“दृष्ट्या गरीयसी चोरा सद्यःप्राणविनाशिनो ।
तस्माद्द्वयं दृष्टार्त्ताय पानीयं प्राणधारणम् ॥
दृष्टितो मोहमायाति मोहात् प्राणान् विसु-
च्यति ।
अतः सर्वास्वस्थासु न कश्चित् वारि वारयेत् ॥”
अथ प्रशस्तं जलम् ।
“अगन्ममयत्तरसं सुशीतं तर्धनाशनम् ।
अच्छं लघु च दृढञ्च तोयं गुणवदुच्यते ॥”
अथ निन्दितं जलम् ।
“पिच्छिलं लमिलं क्लिन्नं पर्यशैवालकहर्मैः ।
विवर्यं विरसं सान्द्रं दुर्गन्धं न हितं जलम् ॥
कलुषं कृन्नमम्भोजपर्यनीलीदृष्टादिभिः ।
दुर्दृशजमसंयुष्टं लौरचान्द्रमसांशुभिः ॥
अनार्त्तं वार्षिकमपि प्रथमं तच्च भूमिगम् ।
यापन्नं परिहर्षयं सर्वदोषप्रकोपणम् ॥
तत् कुर्त्यात् खानपानाभ्यां दृष्ट्याभ्रानोदर-
च्वरान् ।
कासान्निमान्वाभिच्छन्दि कख्गुण्डादिकांस्तथा ॥”
अथ दुष्टजलस्य निर्दोषीकरणोपायः ।
“निन्दितं चापि पानीयं कथितं श्लथ्यतापितम् ।
सुवर्णं रघतं लोहं पाषाणं सिकतां ष्टदम् ॥
शुभ्रं संताप्य निर्वाप्य सप्तधा साधितं तथा ।
कर्पूरजातिपुन्नागपाटलादिसुवासितम् ॥
शुचिचान्द्रपटश्वापैः शुद्धजन्तुविवर्जितम् ।

खच्छं कनकसुक्ताद्यैः शुद्धं स्यादोषवर्जितम् ॥
पर्यश्लविसग्न्यसुक्ताकनकशैबलैः ।
गोमेदेन च वस्त्रेण कुर्त्यादम्बुप्रसादनम् ॥”
अथ पीतस्य जलस्य पाकाविधिः ।
“आमं जलं जीर्ण्यति याममात्रं
तदर्द्धमात्रं श्वतशीतलञ्च ।
तदर्द्धमात्रं तु श्वतं कटुघ्नं
पयःप्रपाकेऽवधिरेश उक्तः ॥”

इति भावप्रकाशे वारिवर्गः ॥

अथ जले भगवत्पूजाविधिः ।
“उत्तापेऽर्कोऽशुतो जाते शीतलेन सुगन्धिना ।
जलेन पूरिते पात्रे श्रीलक्ष्मणसुपवेशयेत् ॥
निद्यार्चाविधिनाभ्यर्च्य सायं सन्ध्यासुपास्य च ।
देवं सिंहासने नीत्वा गन्धादिभिरथार्चयेत् ॥
नीराव्य देवं सर्वभ्यो दत्त्वा तीर्थं भजेत् स्वयम् ।
द्वादश्यान्तु विशेषेण रात्रौ तोयंस्त्र्यमर्चयेत् ॥”
तस्माद्वातां यथा, गारुडे ।
“खर्गपात्रेऽथवा रौप्ये तात्रे वा षट्पत्रेऽपि वा ।
तोयस्यं थोऽर्चयेद्भक्त्या शालग्रामसमुद्भवम् ॥
चक्राङ्कितं वा भूपालं निवृत्तं मधुमाधवे ।
प्रतिमां स महाभागस्तस्य पुण्यमनन्तकम् ॥
यावद्द्वाराधरो लोके यावच्चन्द्रदिवाकरौ ।
तावत्तस्य कुले कश्चिन्न भवेद्भूप ! गारकी ॥
तस्माच्चैष्टे सदा भूप ! तोयस्यं पूजयेद्हरिम् ।
वीततापी नरस्तिष्ठेद्द्यावदाहृतसंज्ञवम् ॥
कृतैः सुशीतलेस्तोयैस्तुलसीदलवासितैः ।
शुचिशुक्रमते काले येऽर्चयेद्यन्ति केशवम् ॥
जलस्यं विविधैः पुष्पैर्भूयते यमयातनात् ॥
जलसदा यतो विष्णुर्जलप्राथो जलप्रियः ।
तस्माद्दृष्टोऽपि विशेषेण जलस्यं पूजयेद्हरिम् ॥
नीरमध्यस्थितं कृत्वा शालग्रामसमुद्भवम् ।
योऽभ्यर्चयेन्महाभक्त्या स भवेत् कुलपावनः ॥
कर्किराश्रिते स्वर्ग्ये मिथुनस्थे विशेषतः ।
येनार्चितो हरिर्भक्त्या जलमये महीपते ॥
द्वादश्यान्तु विशेषेण जलस्यं जलप्रायिनम् ।
योऽभ्यर्चयेत् कृतं तेन यन्नकोटिशतं भुवि ॥
पात्रे गन्धादिकं कृत्वा यः क्षिपेद्गुण्डञ्च जम् ।
द्वादश्यां पूजयेद्रात्रौ सुक्तिभागी भवेन्नरः ॥”
किञ्च ।

“वनागमे प्रकुर्वन्ति जलस्यं वै जनाह्ननम् ।
ये नरा वृषतिश्रेष्ठ ! तेषां वै नरकं भुवम् ॥”
“तथैवाद्युष्मसमये कालिन्ध्यादौ विशेषतः ।
सम्पाद्येद्भगवतो जलक्रीडामहोत्सवम् ॥”
इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥
जलः, जि, (जलति आच्छाद्यति विनाशयति वा
ज्ञानं बुद्धिप्रतिमां वेति । जल + अच्) जडः ।
इति मेदिनी । ले, १८८ (यथा, काशीखण्डे । २६। ६६।
“जाद्यविध्वंसनकरौ जगद्द्वयोर्निर्जलाविला ॥”
“जलानां जडानामज्ञानानामित्यर्थः । आविसेव
कलुषितेन आहृतेवेति वा ।” इति तट्टीका ॥
जलकण्टकः, पुं, (जले जातः कण्टकः । कण्टका-
नितलादेवास्व तथात्वम् ।) ऋङ्गाटः । पानी-